

Rusko s použitím jadrových zbraní neblafuje. Neschopnost' USA si to připustit nás přivedla na cestu, na které jsme ochotni zničit celou planetu, tvrdí bývalý zbrojní inspektor OSN Scott Ritter

 infovojna.bz/article/rusko-pouzitim-jadrovych-zbrani-neblafuje-neschopnost-usa-si-to-pripustit-nas-priviedlo-na-cestu-na-ktorej-sme-ochotni-znicit-celu-planetu-tvrdi-byvaly-zbrojny-inspektor-osn-scott-ritter

Bývalý zpravodajský důstojník americké námořní pechoty US Marine Corps, někdejší zbrojní inspektor OSN v Iraku Scott Ritter ve svém článku poukazuje na vážnost vypuknutí jaderného konfliktu mezi USA a Rusko, kterému jsme podle neho tak blízko, jako během Kubánské raketové krize v roce 1962.

Spojené státy a země NATO stojí u zdi zahrnutí do kouta a Washington bezmocně sleduje přeměnu ekonomického fóra BRICS v geopolitické obraně schopného zpochybnit a překonat G7. Co byste udělali pro záchranu demokracie? Pro záchranu Ameriky? Pro záchranu světa? Jak budete v listopadu volit?

Pokud ještě nepřemýšlíte o konci světa, tak jste se buď zbláznili, nebo si užijete v odlehlém koutě zeměkoule bez přístupu k informacím.

Minulý týden jsme se přiblížili jadernému konfliktu mezi Spojenými státy a Ruskem jako nikdy od kubánské krize v roce 1962.

Dnes jsme mu ještě blíž.

Ve většině scénářů vymyšlených západních médií, které předpokládají jaderný konflikt mezi Ruskem a Spojenými státy, má Rusko iniciovat výměnu politických zbraní proti Ukrajině v reakci na zhoršující se vojenské, hospodářské a/nebo podmínky způsobené Spojenými státy a NATO, kterým se podařilo využít Ukrajinu jako prostředníka k dosažení strategické porážky Ruska.

Právě to má Ukrajina a Bidenova administrativa na mysli, když říkají, že Ukrajina „vyhrála válku“.

To je v souladu s politickým cílem, který v dubnu 2022 stanovil ministr obrany Lloyd Austin, a to „vidět Rusko oslabené do té míry, aby již nemohlo podnikat takové manévry, které by vedly k invazi na Ukrajinu“, což znamená, že Rusko nesmí „mít možnost velmi rychle obnovit“ vojáky a vybavení, o které na Ukrajině přišlo.

Tato armáda politika selhala: Rusko absorbovalo čtyři nová území – Cherson, Záporoží, Doněck a Lugansk – do Ruské federace a ruský obranný průmysl nejenže nahradil ztráty utrpěné v ukrajinském konfliktu, ale nyní vyzbrojuje a vybavuje dalších 600 000 vojáků, kteří vstoupili do řad ruského od února 2022.

Jsou to právě USA a jejich spojenci v NATO, kteří jsou přitlačeni zády ke zdi, přičemž Evropa patří k nejvážnějším ekonomickým potížím v důsledku extrémního dopadu svých sankcí na ruskou energetiku a USA jsou bezmocnými závazky toho, jak se kdysi pasivní ekonomické fórum BRICS mění v geopolitického gigantu schopného zpochybnit a překonat G7 vedenou USA jako nevládní organizace na světě.

Tváří v tvář tomuto zavrženíhodnému neúspěchu američtí a evropští politici stupňují své bezohledné eskalační iniciativy, aby Rusko přivedlo k bodu zlomu, a to za to, že všechny takzvané „červené linie“ stanovené Kremllem pro eskalaci jsou přeludy – Rusko podle nich blafuje.

Ale co když Rusko neblafuje?

Pak západní scénář vykresluje apokalyptický obraz oslabeného a poraženého Ruska, který v posledním zoufalém aktu pomsty použije proti Ukrajině jaderné zbraně.

Podle tohoto scénáře, který USA a NATO nejen vypracovaly jako součást svých válečných scénářů, ale který považuju za vhodné i konečné, když si představují, že se Rusko připravuje na použití jaderných zbraní na přelomu let 2022 a 2023, by USA a NATO

zahájily ničivou odvetu proti ruským cílům uvnitř samotného Ruska s cílem trestně degradovat ruské velitelské a řídicí schopnosti, logistiku a schopnost vést válku.

K tomu by použily konvenční zbraně.

Pokud by se Rusko rozhodlo k odvetnému úderu proti cílům NATO, Spojené státy by se musely rozhodnout: pokračovat v eskalaci a vracet Rusku úder za úderem, dokud by jedna strana nepadla, nebo preventivně použít jaderné zbraně k odvrácení eskalace a zahájit omezený atomový úder jadernými zbraněmi s malým účinkem v naději, že Rusko ustoupí ze strachu z toho, co by následovalo, totiž z plnohodnotné jaderné války.

Pentagon zařadil takový scénář do škály možností jaderné prevence, které má prezident Spojených států k dispozici. Počátkem roku 2020 totiž strategické velení USA provedlo cvičení, v jehož rámci ministerstvo obrany vydal pokyn k nasazení americké ponorky třídy Ohio, která by odpálila raketu Trident nesoucí jadernou hlavici W-76-2 s nízkým účinkem proti ruskému cíli ve scénáři zahrnujícím ruskou agresi proti pobaltským státům, kdy by Rusko použilo taktickou jadernou zbraň k úderu na cíl NATO.

Hloupost tohoto scénáře vychází z nepochopení oficiální ruské jaderné doktríny, podle níž Rusko v případě jaderného útoku na ruském území odpoví plnou silou svého strategického jaderného arzenálu.

Američtí jaderní plánovači se opět domnívají, že Rusko blafuje.

Tato analýza má ještě jeden aspekt.

Zatímco USA předpokládají, že Rusko nebude usilovat o rozsáhlý jaderný konflikt po použití amerických jaderných hlavic, hlavice W-76-2 nesou balistické rakety Trident odpalované z ponorek.

I když scénář z února 2020 předpokládá, že Rusko použije jaderné zbraně jako první (což v té době představovalo zjevný odklon od oficiálních ruských jaderných doktrín a politických prohlášení ruského prezidenta), je skutečností, že USA nemusí nutně čekat na to, až Rusko začne na jaderné frontě.

Spojené státy již zastávají jadernou politiku, která nejenže předpokládá možnost prvního jaderného úderu, ale prostřednictvím dlouholetého aktivního prohlášení povzbuzuje potenciální jaderné protivníky Ameriky, aby věřili, že taková akce je skutečně možná. David J. Trachtenberg, náměstek ministra obrany v Trumpově administrativě, ve svém projevu v Brookings Institution v roce 2019 uvedl, že klíčovým aspektem jaderného postoje USA je „zajistit, aby protivníci, jako jsou Rusko a Čína, neměli tušení, že Spojené státy někdy používají své jaderné zbraně“.

USA však nejistotu vynechávají. V nedávném článku v časopise Responsible Statecraft, Theodore Postol poukazuje na to, že nová roznětka použitá na jaderné hlavici W-76 (nikoliv W-76-2 s nízkým výkonem, ale spíše 100kilotunová verze) přeměnila 890 hlavice W-76 naložených na raketách Trident na palubě balistických raketových ponorek třídy Ohio ve zbraně schopné zničit ruské a čínské raketové baterie posílené jedinou hlavici.

To znamená, že odpálením na snížené trajektorii z pozice v blízkosti ruského nebo čínského pobřeží mají Spojené státy možnost provést první jaderný úder, který má velkou šanci zničit celou pozemní složku čínského a ruského strategického jaderného odstrašení. V důsledku toho bylo Rusko nuceno zaujmout pozici „odpálení při detekci“, při níž by použilo celý svůj arzenál založený na silech, jakmile strana zjistila potenciální první úder ze Spojených států.

Vraťme se na chvíli k použití jaderné zbraně s malým účinkem W-76-2 jako součásti strategie „eskalace pro deeskalaci“, která je základem celého důvodu existence zbraně W-76-2

Pokud Spojené státy odpálí raketu Trident nesoucí hlavici s nízkým účinkem, jak si mají Rusové tento akt vyložit?

Pokud bude někdy raketa Trident používat k odpálení hlavice W-76-2, Rusové tuto akci považovat za spuštění prvního jaderného úderu av reakci na ni nařídí odpálení vlastního jaderného arzenálu.

To vše proto, že Spojené státy přijaly politiku „nejednoznačnosti prvního úderu“, jejímž cílem je udržet Rusy a Číňany v nejistotě ohledně amerických jaderných záměrů.

A jako třešnička na dortu se zdá, že Rusko změnilo svou jadernou politiku na podobnou strategii jaderné preempce, což znamená, že místo aby čekalo, až USA raket skutečně odpálí jednu nebo více s jadernými hlavicemi proti ruskému cíli, bude se Rusko snažit takový útok předejít vlastním preventivním jaderným úderem, jehož cílem je eliminovat americký pozemní jaderný deterent.

V rozumném by si obě strany oznámily nebezpečí, které je s takovým předvídavým postojem spojeno, a přijaly nápravná opatření.

Ale my už nejsme v přičetném světě.

Vzhledem k tomu, že k tomu, že základnímu principu, kterým se řídí politika USA vůči Rusku, je mylné přesvědčení, že Rusko blafuje, jakýkoli náš agresivní postoj, který využil nejednoznačnost vyplývající z potenciálu prvního úderu, navíc pravděpodobně pouze ruskou paranoiu ohledně možného jaderného útoku USA a přiměl Rusko k preventivnímu útoku.

Rusko neblafuje.

A naše odmítání si to připustit nás přivedlo na cestu, na níž jsme zřejmě více než ochotni zničit život jako takový.

Musíme se vyhnout jadernému předstihu tím, že přijmeme přísnou politiku nepoužití jaderných zbraní jako první.

Zvolit odstrašení místo války.

Znehodnocením jaderné války.

Kontrolovat jaderné zbraně prostřednictvím ověřených smluv o kontrole zbrojení.

A odstraněním jaderných zbraní.

Je to skutečně existenciální volba: jaderné zbraně, nebo život.

Protože tyto dvě možnosti se vzájemně vylučují.

Autor: Scott Ritter - bývalý zpravodajský důstojník americké námořní pechoty. Sloužil v Sovětském svazu, kde se podílel na implementaci smluv o kontrole zbrojení, rovněž v Perzském zálivu během operace Púštna búrka v Iraku, kde jako inspektor OSN dohlížel na likvidaci zbraní hromadného ničení. Po americké invázi do Iraku v březnu 2003 se Ritter vyslovil proti této válce. Pokračuje v tom až dnes, když kritizuje současnou americkou zahraniční a národní bezpečnostní politiku.

Zdroj: scottritter.substack.com / zvedavec.news / **InfoVojna**

[Otevřete článek v aplikaci Telegram >>](#)
